

РЕШЕНИЕ

№ 1

гр. Ловеч , 12.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на петнадесети декември,
през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА
Секретар: ДАНИЕЛА КИРОВА

като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА Търговско дело №
20204300900074 по описа за 2020 година

по описа на съда, за да се произнесе, съобрази:

**Производство по чл.432,вр.с чл.380, чл.409,чл.108,ал.1,т.2 от КЗ, чл.45 и чл.52
от ЗЗД.**

Постъпила е искова молба от А. И. М. от гр.Г., чрез пълномощник адв.М.Д.-АК-Г., против ЗАД"АРМЕЕЦ" с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.***, представлявано от М. П. И.-Изп. директор, заедно с един от изпълнителните директори- К.С.В., Д. Н. М. или В.П.К.-М., с посочено правно основание чл.432,във вр.с чл.429 от КЗ. Предявена е претенция за присъждане на обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди в размер на 60 000лв. и на имуществени вреди в размер на 666.89лв., от която 500лв.-заплатен в досъдебното производство адвокатски хонорар и 166.89лв.-разходи за лекарства и медицински консумативи. Претендира се и законна лихва върху главницата с начало от датата на увреждането- 25.10.2017г. до окончателното ѝ изплащане.

Ищецът излага, че с Решение №175/27.03.2019г.,пост.по АНД №1435/2018г. на РС-Г., потвърдено с Решение №48/09.07.2019г.,пост.по ВАНД №41/2019г.по описа на ОС-Г., Д. Б. Б. с ЕГН *****, от гр.Г., е признат за виновен в това, че на 25.10.2017г.,около 7ч., в гр.Г., на ул."****" срещу №20,при управление на МПС-лек автомобил с марка „Мазда“ с

рег.№ *****, е нарушил правилата за движение по пътищата-чл.5,ал.2 от ЗДП, чл.20,ал.2 от ЗДП и чл.116 от ЗДП и по непредпазливост е причинил на А. И. М. от гр.Г., две средни телесни повреди, изразяващи се в изкълчване на дясна раменна става, довело до трайно затрудняване движението на десен горен крайник и компресионна фрактура на тялото на 12 гръден прешлен, довела до трайно затруднение на движението на снагата-престъпление по чл.343,ал.1,б.“Б“, пр.П,във вр.с чл.342,ал.1 от НК. Обяснява,че в следствие на ПТП и видно от приложените медицински документи е получила следните увреждания- травма на меките тъкани на главата, изразяваща се в кръвонасядане в окосмената и неокосмена дясна челна област и заздравяваща разкъсно-контузна рана в средната част на кръвонасядането, която към момента на инцидента е била с дължина 3 см. и е довела до временно разстройство на здравето,неопасно за живота, за срок от около 1 м. при благоприятно протичане на оздравителния процес. Травмата на главата е причинила и мозъчно сътресение,което твърде вероятно е протекло със загуба на съзнанието,като и до момента се оплаква от силно главоболие и световъртеж,придружен с гадене и повръщане. Обективно се установяват нарушени координационни проби. Причинено ѝ е също изкълчване на дясна раменна става, която е наместена в болнични условия. Налице е и травма на меките тъкани на дясна мишница,изразяваща се в отток и кръвонасядане по предна вътрешна повърхност. Изкълчването на дясната раменна става е причинило трайно затруднение на движението на десния горен крайник за срок от около 3-4 м. при благоприятно протичане на оздравителния процес. Установена е и компресионна фрактура на тялото - на 12 гръден прешлен, като ѝ е назначено носене на корсет за 1м. Твърди,че и към момента има силни болки и ограничени движения в поясно-гръдния отдел на гръбначния стълб. Тази травма ѝ е причинила трайно затруднение на движението на снагата за срок от около 2.5 - 3м. при благоприятно протичане на оздравителния процес. Причинена ѝ е и голяма Т-образна разкъсно-контузна рана по външната повърхност на дясното бедро, която е била защита. Към 13.12.2017г. тъканите около раната са били възпалително инфилтрирани, а раната с гноевидна секреция и с белези на активен възпалителен процес, поради което е била насочена за консултация с хирург. Тази травма ѝ е причинила временно разстройство на здравето, неопасно за живота,за срок от 3 - 4м., при благоприятно протичане на оздравителния процес. Причинена ѝ е също и травма на пръстите и нокътните ложета на лявото стъпало,което представлява временно разстройство на здравето,неопасно за живота,за срок от около 2-2.5м., при благоприятно протичане на оздравителния процес.

Ищецът твърди,че в следствие на причинените ѝ от ПТП травми е изпитала силни болки и е била затруднена в придвижването си,нуждаела се е от съдействие при обслужването ѝ в продължителен период от време. Произшествието ѝ е причинило и негативни психически последици,изразяващи се в страх да пресича улицата,страх от приближаващи автомобили,все още изпитва болка в движението на десния горен крайник,дясното бедро и снагата при промяна на времето,което определя за естествен и логичен резултат от нараняванията.

Сочи, че лечението на описаните травми е съпроводено с разходи, които определя

в размер на 166.89лв. Като пострадала по ДП №1752-ЗМ 25/2018г.по описа на РПУ-Г., е направила разноски и за процесуално представителство в размер на 500лв.-адвокатско възнаграждение.

Обяснява,че автомобилът,с който е причинено ПТП- МПС с марка „Мазда“ с рег. №*****, е с валидна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ в ЗАД“Армеец“- Серия GO № 55203501 за периода от 01.03.2017г.- 28.02.2018г. По силата на така сключената застраховка ответникът-застраховател,е задължен да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. В изпълнение на разпоредбата на чл.380 от КЗ е подала молба с вх.№100-3217/02.09.2019г.в ответното дружество,с която го е уведомила,че възнамерява да предяви иск за сума в размер на 60 000лв.-претенция за обезщетение на неимуществени вреди и за 666.89лв.-претенция за причинени имуществени вреди(от които 168.89лв.-за закупуване на лекарства и медицински консумативи и 500лв.-за адвокатска защита по ДП № 1752/ЗМ 25/2018г.,както и законна лихва от датата на увреждането-25.10.2017г. до окончателното изплащане,като е посочила и банковата сметка за превеждане на сумите. С писмо с изх.№1-8690/30.11.2019г. ответникът я уведомил,че от представените документи не може да се приеме,че се установяват по категоричен начин твърдените вреди и основателността на претенцията ѝ.

Затова, съобразявайки по отделно и в съвкупност преживените и все още преживявани болки и страдания,неудобства,притеснения, обстоятелството, че възстановителният процес е продължил повече от 6 месеца,през което време движението ѝ е силно ограничено, съдебната практика за размера на обезщетенията за причинените телесни повреди, предявява иск за присъждане на обезщетение за описаните претърпени неимуществени вреди в размер на 60000лв., иск за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 666.89лв.,от която сума- 166.89лв. за закупуване на лекарства и медицински консумативи и 500лв. за адвокатска защита по ДП № 1752- ЗМ 25/2018г. Претендира и законна лихва върху тези суми от датата на увреждането-25.10.2017г. до окончателното изплащане. Уточнява,че при определяне на размера на претенцията за неимуществени вреди е отчела, че е пресичала пътното платно на място,което не е обозначено като пешеходна пътека.Моли да се уважат предявените претенции изцяло. Има доказателствени искания.

В съдебното заседание на 19.10.2020г. ищецът,представявана от адв.Д.-АК-Г., увеличи размера на претенцията си на сумата от 75 000лв., прието от съда.

Постъпил е отговор от отв. ЗАД“Армеец“ с ЕИК *****,в който оспорва изцяло наличието на основания за ангажирането на отговорността им като застраховател на водача на л.а.“Мазда“ с рег.№ ***** за настъпване на ПТП. Твърди,че водачът не е реализирал виновно и противоправно ПТП. Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение. Оспорва механизма на причиняване на произшествието.

Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалата, като твърди, че в момента на произшествието М. е тръгнала да пресича на нерегламентирано място, при усложнена пътна обстановка – тъмнина, мокра пътна настилка, дъжд, без да се съобрази с приближаващото пътно превозно средство. Оспорва твърдението, че ищецът е претърпяла описаните вреди. По отношение на неимуществените твърди, че искът е завишен и е в противоречие с принципа на справедливост, съгласно чл. 52 от ЗЗД. При определяне на размера му не е отчетена високата степен на съпричиняване от страна на М.. По претенцията за имуществени вреди твърди, че разходът за адвокатски хонорар по ДП №175233М 25/2018 г. на РУП-Г. не е в причинно-следствена връзка с ПТП. Оспорва и акцесорния иск за лихва за забава. Оспорва и претенцията за присъждане на разноски от производството. Има доказателствени искания.

В съдебно заседание ищецът се представлява от пълномощник-адв. Д.-АК-Г., който поддържа исковата молба, моли да се уважат претенциите изцяло и му се присъди възнаграждение по чл. 38 от ЗАдв.

Ответникът се представлява от юрисконсулт Петкова, която поддържа отговора. Моли да се отхвърлят претенциите и се присъдят направените разноски, вкл. юрисконсултско възнаграждение.

От представените по делото доказателства, преценени по отделно и в съвкупност, съдът приема за установено следното:

По допустимостта.

Исковете са допустими, като предявени от и срещу легитимирани лица, с оглед наличието на застрахователен договор и доказателствата за изпълнение на процедурата по предявяване на претенцията пред застрахователя съгласно чл. 380 от КЗ. Молбата е подадена на 02.09.2019 г. и ищецът е получила отговор с изх. №1-8690/30.11.2019 г., с който ѝ е отказано плащане на обезщетение – т.е. налице е произнасяне на застрахователя.

С оглед цената на главната претенция спорът е подсъден на окръжен съд. При отвода на местно компетентния с оглед чл. 115, ал. 2 от ГПК съд, настоящият е определен по реда на чл. 122 от ГПК.

Отговорността на ответника е ангажирана с оглед твърдението за наличие на сключена и валидна към момента на ПТП застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, покриваща отговорността на вредите, причинени със застрахования лек автомобил, управляван от Д. Б. Б., при управление на който се твърди, че са настъпили телесните повреди на ищеца.

При тези констатации съдът намира, че искът е допустим.

По същество.

Съдът прие за ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че с Решение №175/27.03.2019г., пост по АНД №1435/2018г. по описа на РС-Г., Д. Б. Б. с ЕГН *****, от гр.Г., е признат за виновен в това, че на 25.10.2017г., около 7ч., в гр.Г., на ул. "****" срещу №20, при управление на МПС-лек автомобил с марка „Мазда“ с рег. № *****, е нарушил правилата за движение по пътищата-чл.5, ал.2 от ЗДП, чл.20, ал.2 от ЗДП и чл.116 от ЗДП и по непредпазливост е причинил на А. И. М. от гр.Г., две средни телесни повреди, изразяващи се в изкълчване на дясна раменна става, довело до трайно затрудняване движението на десен горен крайник и компресионна фрактура на тялото на 12-ти гръден прешлен, довела до трайно затруднение на движението на снагата- престъпление по чл.343, ал.1, б. „Б“, пр.П, във вр.с чл.342, ал.1 от НК. С Решението на основание чл.78а от НК Д.Б. е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание глоба в размер на 1000лв. На основание чл.343Г, във вр.с чл.37, ал.1, т.7 от НК е лишен от правото да управлява МПС за срок от 5 месеца. Решението е потвърдено изцяло с Решение №48/09.07.2019г., пост.по ВАНД №41/2019г. на ОС-Г..

Известно е, че решението по чл. 78а от НК, с което наказателният съд освобождава подсъдимия от наказателна отговорност и му налага административно наказание, е приравнено по значение на влязла в сила присъда. С решението по чл. 78а от НК наказателният съд се произнася по същия кръг въпроси, по които и с присъдата- за дееца, деянието, противоправността му и за вината. Вида на ангажираната отговорност (административно-наказателна) не променя характера на деянието, което си остава престъпление. Не променя и правните последици от този съдебен акт, а именно със статут на влязла в сила присъда (в т.см. Реш.№75/12.05.2014г., по гр.д.№733/2012г., IV ГО-ВКС., Реш.№47/23.04.2012г. по т.д.№340/2011г., I ТО на ВКС, Реш.№14/04.05.2011г. по гр.д. №1493/2009г., IV ГО на ВКС.) С оглед на това съдът приема, че постановеният в това производство съдебен акт има задължителна за гражданския съд сила на основание чл.300 от ГПК по отношение на констатациите за факта на извършеното деяние, неговата противоправност и виновността на дееца. Този окончателен съдебен акт има доказателствено значение и за механизма на настъпване на ПТП и конкретно на поведението на делинквента Д. Б. Б.. Затова и следва да се приемат за абсолютно неоснователни възраженията на ответника, че липсват доказателства за тези съществени за претенцията предпоставки оспорване на приетия механизъм на настъпване на ПТП, противоправността му, дейността на извършителя (делинквент) и вината му за настъпване на вредоносното действие.

Категорично е доказано и наличието на валидна към момента на ПТП- 25.10.2017г., сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, по отношение на лекия автомобил с марка „Мазда“, с рег. № *****, управляван от Д. Б. Б.. От ищеца е ангажирана справка от Информационния център на Гаранционен фонд по чл.571 от КЗ, която автентично потвърждава съществуващото застрахователно правоотношение с ответното застрахователно дружество, с покритие от

01.03.2017г. до 28.02.2018г.

Доказана е и предпоставката по чл.380 от КЗ-сезирането с претенцията първо на застрахователя. Установява се, че с молба с вх.№ 100-3217 на 02.09.2019г. ищецът е поискала от „Армеец“ ЗАД да ѝ бъде определено и изплатено обезщетение за осъществения застрахователен риск по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“. С писмо с изх.№ 1-8690 на 30.11.2019г. застрахователят е уведомил, че отказва изплащане на обезщетение.

За обосноваване на претърпените травми ищецът ангажира и се допусна съдебно-медицинска експертиза на в.л. д-р С.Рачев-,МБАЛ-,Д-р Тота Венкова“АД-Г., който след преглед на ищеца и на медицинската документация дава заключение, че при настъпилото на 25.10.2017г. ПТП на А.М. са ѝ причинени следните травми-

1.Травма на меките тъкани на главата, изразяваща се в кръвонасядане в окосмената и неокосмена дясна челна област и разкъсно-контузна рана в средната част на кръвонасядането, която към момента на инцидента е била с дължина 3 см. и е зашита. Касае се за значително нарушение на анатомичната цялост на кожата, която експертът определя като временно разстройство на здравето, неопасно за живота, за срок от около 1 м.;

2.Травмата на главата е причинила и мозъчно сътресение, което експертът допуска да е протекло със загуба на съзнанието, като се позовава на констатацията в епикриза, че е „...намерена в безпомощно състояние с гадене и повръщане. Има замаяност и загуба на съзнание.“ След инцидента се оплаква от силно главоболие и световъртеж, придружен с гадене и повръщане. Обективно се установяват нарушени координационни проби. На направеното изследване КАТ на главен мозък не са установени мозъчни увреди. Експертът пояснява, че ако мозъчното сътресение е протекло без загуба на съзнание, то следва да се преценява като временно разстройство на здравето, неопасно за живота за срок от 2.5 – 3м., като се има в предвид, че оплакванията продължават и към момента на прегледа във връзка с изготвяне на експертизата. При съобразяване показанията на служителите на РПУ-Г. и на водача, експертът заключава, че пострадалата вероятно не е била в състояние на безсъзнание непосредствено след произшествието.

3.Причинено ѝ е и изкълчване на дясна раменна става, която е наместена в болнични условия. Установена е и травма на меките тъкани на дясна мишница, изразяваща се в отток и кръвонасядане по предно-вътрешната повърхност. Изкълчването на дясната раменна става е причинило на А.М. трайно затруднение на движението на десния горен крайник за срок от около 4 м.

4.Установено е и наличие на компресионна фрактура на 12-ти гръден прешлен. Назначено ѝ е носене на корсет за 1м. При прегледа експертът е установил, че М. все още се оплаква от силни болки и ограничения в поясно-гръдния отдел на гръбначния стълб. Тази травма ѝ е причинила трайно затруднение на движението на снагата за срок от около 3 м.

5. Причинена ѝ е голяма Т-образна разкъсно-контузна рана по външната повърхност на дясното бедро, която е била защита. Към 13.12.2017г. тъканите около раната са били възпалително инфилтрирани, а раната с гноевидна секреция и с белези на активен възпалителен процес, като пострадалата е насочена за консултация с хирург. Тази травма е причинила временно разстройство на здравето, неопасно за живота, за срок от 3 – 4 м.

6. Установена е и травма на пръстите и нокътните ложета на лявото стъпало, което е причинило временно разстройство на здравето, неопасно за живота, за срок от около 2 - 2.5 м.

Вещото лице пояснява, че възстановяването на счупен прешлен изисква покой на твърдо легло в продължение на 1 месец, при което болният не може да става и да се обслужва сам. Изкълчването на дясната раменна става, както и травмите на долните крайници допълнително са утежнили възможността за ранна рехабилитация на ищеца и това е довело до удължаване на оздравителния период. При наличните травми ищецът се е нуждаел от помощ в продължение на около 4 месеца, като не е могла да напуска дома си самостоятелно без придружител. По отношение на негативните усещания и интензитета на изпитваните болки вещото лице обяснява, че през първите три месеца е имала силно главоболие и световъртеж, въпреки спазването на назначения хигиенно-диетичен режим. В същия период е имала и силни болки в дясната раменна става и дясното бедро, които след това са намалели. Заключение е, че болките от травмите са били с висок интензитет през първите 4 месеца, а след това са започнали да намаляват.

Експертът е установил, че и в момента ищецът все още има усещане за изтръпване на дясната половина на главата, оплаква се и от периодичен световъртеж и пристъпно главоболие, локализирано в дясната теменна половина, избягва ярка светлина. Все още има болки в гръбначния стълб при изправено положение на тялото-при ходене и стоене права повече от 10- 15 минути. Не може да вдига дясната ръка до нивото на раменния пояс, тъй като изпитва болка, има намалена сила и захват с тази ръка. Има болки и по външната повърхност на дясното бедро в областта на травмата, както и по гърба на лявото стъпало. За третиране на травмираните области пострадалата използва обезболяващи медикаменти и противовъзпалителни гелове. Оперативно лечение не се налага счита вещото лице. Заключение е, че към момента при М. е налице частично възстановяване. Експертът не допуска пълно възстановяване, особено на травмата на дясната раменна става, на последиците от мозъчното сътресение и от счупването на 12-ти гръден прешлен.

По отношение на представените доказателства за направени разходи вещото лице потвърждава, че всички съответстват на проведеното лечение.

Допусна се и съдебнопсихиатрична експертиза на в.л.д-р Гарвански-ПО-СБАЛЛС-Ловеч. Експертът установява, че при М. е било и все още е налице психотравмиращо изживяване, което е довело до възникване на посттравматично стресово разстройство, което

продължава да персистира в лека смесена тревожно-депресивна симптоматика. Това разстройство спада към раздел Реакция на тежък стрес и разстройство в адаптацията и се определя като „постравматично стресово разстройство“. Вещото лице обяснява, че разстройството възниква като закъснял и/или протрахиран отговор на стресово събитие или ситуация, с прекомерна заплахата (краткотрайна или по-продължителна), които са в състояние да причинят дълбок дистрес у почти всеки човек. Типичните симптоми са епизоди на повтарящо се изживяване на травмата под формата на внезапно оживяване на минали сцени, на фона на емоционална притъпеност, отчужденост от други хора, избягване на действия и ситуации, напомнящи на пострадалия за травмата. Обикновено е съпроводено и с чувство на страх и избягване на сигнали, напомнящи за първоначалната травма, тревожност, депресия. Вещото лице обяснява, че това състояние не трябва да се диагностицира, освен ако не се откроява с изключителна тежест.

В случая при М. експертът е установил проявление на редица от изброените симптоми-констатира наличие на психотравмени изживявания, породени от случилото се, които са довели до тревожно-депресивно състояние. Макар да не се откриват психопатологични симптоми и качествени мисловни нарушения, качествени разстройства на перцепцията, налице е нормално, психологически разбираемо и обяснимо подтиснато настроение, загуба на интереси и удоволствия, липса на емоционална реакция към обичайно приятни среда и събития, психомоторна забавеност, разстроен сън. Макар М. да е емоционално топла, в момента, когато се споменат обстоятелства, свързани с ПТП, става затворена, умислена, тъжна.

По инициатива на ответника, за обосноваване на възражението за съпричиняване от пострадалата, се допусна и съдебна автотехническа експертиза. Вещото лице инж. В. Илиев, след запознаване с материалите по делото потвърждава установения в наказателно производство маханизъм на причиняване на ПТП. Сочи, че произшествието е протекло при намалена видимост- тъмнина, ръмеж на дъжд и относително тъмни дрехи на пешеходеца. По делото няма данни дали е имало улично осветление, като експертът сочи, че наличието на такова би спомогнало за по-ранното възприемане от водача на М.. При тези данни от техническа гледна точка водачът е имал възможност да възприеме пешеходката, когато автомобилът достигне на 50м. от нея, когато тя ще попадне в осветената от фаровете зона. Вещото лице допуска, че се е движел с включени къси светлини, тъй като е бил в населено място. Водачът не е възприел движещата се пред автомобила на нерегламентирано място пешеходка, продължил е движението си по пътната лента без да намалява скоростта. В този момент пешеходката вече се е намирала на разстояние 2 - 2.3м. на ляво от края на дясната пътна лента на водача и е блъсната в дясната част на тялото. При установената скорост на движение от 40 кв.ч. разстоянието, нужно за екстремно спиране е 30.30м., за екстремно намаляване на скоростта и избягване на удара- 20.91м. От тези данни вещото лице заключава, че водачът е имал техническа възможност да възприеме пешеходеца, движеща се пред него, като при своевременно реагиране със спиране на автомобила или намаляване на скоростта преди да я достигне-да избегне удара. От страна на пешеходеца също е налице

нарушение, тъй като не се е съобразила с приближаващия от нейно дясно лек автомобил и със скоростта, с която се е движел. Не е отчетена и намалената видимост, наличието на ръмеж на дъжд и трудно забележимите ѝ тъмни дрехи. Експертът е категоричен, че пешеходката е пресичала на нерегламентирано за това място.

Съдът приема заключенията на експертизите като обективни и компетентни и гради изводите си на тях.

По делото се разпитаха и свидетели, ангажирани от ищеца. Свидетелят И.И. е съсед, познава М. от дълго време и свидетелства за промяната в здравословното ѝ-физическо и психическо състояние- „...Преди ПТП А. беше жизнена, подвижна, работна жена. Тя работеше градината си. На село има градина със зеленчуци и работеше много.. След това съм я виждал да се движи, но не може. Каза, че дъщеря ѝ ходи постоянно да ѝ помага.. Постоянно се оплаква от болки в кръста, краката и ръцете.. Казва, че здраво място по нея няма.. Не излиза на разходки в града, седи си в двора.. На село в градината не ходи. Вече е без настроение, сякаш се състари. Преди беше съвсем друга..“.

Свидетелят Г.М. е дъщеря на ищеца, обясни, че се е грижила непосредствено през първите месеци за нея. Потвърждава, че през първите месеци майка ѝ е изпитвала силни болки, нуждаела се е от непрекъснати грижи, тъй като е била обездвижена. Свидетелства, че и в момента майка ѝ продължава да има болки в ръката и крака, не може да се движи както преди, тъй като се изморява, страда от периодично главоболие. Голяма част от травмите са с вече траен характер- „Изпитва болки в ръката... С травмираната, дясната ръка, не може да стисне, дори капачка с винт, ако е леко затегната, не може да я отбие. Поддържа градината, но се изморява по-бързо... Все още ползва обезболяващи гелове, болкоуспокояващи и колан.. Мазилата не успокояват“.

Съдът приема показанията на свидетелите за обективни и се позовава на тях, вкл. и на св.М., тъй като независимо от близката родствена връзка, обясненията ѝ съответстват на останалите събрани доказателства, непосредствени са и няма основания за съмнение в достоверността им.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, че е сезиран със иск с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ, във вр.с чл.409, чл.497, ал.1, т.2 от КЗ, във връзка с чл.45, чл.52 и чл.86 от ЗЗД.

Предявени са претенции за присъждане на обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди, от причинените ѝ телесни увреждания, като последица от осъщественото на 25.10.2017г. ПТП, в размер на 75 000лв. Предявен е и иск за обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в направените за лечението ѝ разходи – 166.89лв. за закупуване на лекарства и медицински консумативи и 500лв. за адвокатска защита по ДП № 1752- ЗМ 25/2018г. Претендира и законна лихва върху тези суми от датата на увреждането- 25.10.2017г. до окончателното изплащане.

Искът е предявен срещу ответника „Армеец“ АД, тъй като към ПТП (25.10.2017г.) отговорността на водача, управлявал автомобила, е била обезпечена със сключена и валидна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ с този застраховател. Ищецът е подала Заявление с вх.№ 100-3217 на 02.09.2019г. и е предявила претенцията си. Застрахователят е отказал да изплати обезщетение, за което я е уведомил с писмо с изх.№ 1-8690 на 30.11.2019г.

Налице е и следващата предпоставка за ангажиране отговорността на застрахователя - наличие на фактическия състав на чл.45 от ЗЗД, пораждащ отговорността на прекия причинител. Както се посочи по-горе и тази предпоставка е категорично установена със силата на присъдено нещо, постановена и ангажираща гражданския съд на основание чл.300 от ГПК, с Решение №175/27.03.2019г., пост по АНД №1435/2018г. по описа на РС-Г., потвърдено изцяло с Решение №48/09.07.2019г., пост. по ВАНД №41/2019г. на ОС-Г., с което е обоснована пряката причинно-следствена връзка между допуснатите от признатия за виновен Д. Б. Б. нарушения на ЗДП и причинените на А. И. М. телесни повреди.

Съдът намира, че е доказани претенциите за претърпени от ищеца неимуществени вреди.

Нанесените на М. увреждания са установени по категоричен начин. Касае се за съчетани травми и наранявания в няколко области-обособени от експерта в 6 пункта. Травмите не са локализирани, откриват се почти по цялото тяло, което значително е затруднило оздравителния процес. Периодът на първично оздравяване е бил дълъг- между 4-6м., когато М. е изпитвала сериозни болки, не е могла да се обслужва сама и се е налагало да разчита на помощта на близки. Възстановяването не е протекло в предвижданата хронология, тъй като е имало и усложнения- при разкъсно-контузната рана на крака, което е забавило раздвижването на пострадалата. Експертът е категоричен, че въпреки изминалия период и проведеното лечение, са налице остатъчни негативни усещания, които макар да не създават непосредствена заплаха за здравето ѝ, създават постоянен дискомфорт, несигурност и значително обременяват ежедневието ѝ. Травмата на дясната раменна става, последиците от мозъчното сътресение и от счупването на 12-ти гръден прешлен, нарушенията в координацията няма да могат да бъдат преодолені и ще останат завинаги при пострадалата. Категорично се установи, че всички тези преживени, изживявани и в момента травми са довели до стресово разстройство, съгласно съдебнопсихиатричната експертиза. Липсата на перспектива за трайно отшумяване води до извода, че така установеното безпокойство ще продължи и за в бъдеще. В този смисъл са и обясненията на разпитаните свидетели, които единно потвърдиха, че след произшествието и в момента М. е променена, вече не е предишният жизнен човек, затворила се е, ограничила е контактите, както поради физическите ограничения, наложени и от последиците от травмите, така и поради негативното им психологическо отражение.

Или-касае се за изживени сериозни травми,наличие на трайни увреждания, болки и ограничение в живота на ищеца, които не могат да бъдат елиминирани изцяло и ще продължат да обременяват живота ѝ и за в бъдеще.

При горните съображения съдът приема,че е доказана претенцията на А.М. за претърпени от нея неимуществени вреди в резултат на ПТП, предизвикано от застрахованото лице.

Размерът на обезщетението следва да се определи при съобразяване на принципа на справедливост,съгласно чл.52 от ЗЗД,изразяващ се в адекватност на сумата за възмездяване на претърпените вреди. При прилагане на критерия за справедливост следва да се съобразяват както фактите за причинените вреди (изложени по-горе), така и да се отчитат конкретните икономически условия към настъпването на застрахователното събитие. Последните също имат значение на ориентир за формиране размера на обезщетението. Следва да се съобразят актуалните към момента на настъпване на събитието нива на застрахователно покритие. В т.смисъл съдът съобразява съдебната практика по чл.290 от ГПК,която съдът съобразява- Реш.№95/24.10.2012г. на ВКС по т.д.№916/2011г.,I ТО, Реш. №83/06.07.2009г. на ВКС по т.д.№795/2008г.,II ТО, Реш.№1/26.03.2012г. на ВКС по т.д. №299/2011г.,II ТО, Реш. №65/03.07.2012г. на ВКС по т.д.№211/2011г., I ТО, Опр. №756/19.11.2013г. на ВКС по т.д. №1235/2013г., II ТО и др. Съгласно чл.492,ал.1,т.1 от КЗ,към момента на ПТП,застрахователният лимит за неимуществени и имуществени вреди в следствие на телесно увреждане или смърт, е бил в размер на 10 000 000 лева за всяко събитие,независимо от броя на пострадалите лица.

При горните съображения съдът приема,че обезщетението,което ще възмезди в най-пълна степен претърпените от А.М. неимуществени вреди в резултат на процесното ПТП, е в размер на 86 000лв.

По отношение на имуществените вреди съдът намира,че от приложените финансови документи категорично се доказва реалното извършване на претендираните разноски. Видно е от описанието рецептите и касовите бележки, потвърди се и от експерта по СМЕ,че се касае да медикаменти, които са свързани с лечението и съответстват на травмите на М.. Разходите продължават и в момента.

По делото е приложен и Договорът за правна защита и съдействие,с отбелязан в него като реално направен разход за адвокатски хонорар в размер на 500лв.-изплатен в брой. Съгласно ТРеш.№6/2012г. от 06.11.2013г.на ОСГТК на ВКС-т.1 вписването на направеното плащане в договора за правна помощ има характер на разписка и е достатъчно да обоснове извършването на разхода на страната.

По изложените съображения съдът приема,че искът за присъждане на имуществени вреди е основателен и следва да се уважи в пълния претендиран размер.

По възражението за съпричиняване.

Съдът, като съобрази констатациите на съдебната автотехническа експертиза, намира възражението за частично основателно. Експертът е категоричен, че пострадалата е пресичала на нерегламентирано за това място-не на пешеходна пътека, а такава е имало на 150-200м.от мястото на ПТП. М. не е съобщила приближаващият лек автомобил, а е могла да го възприеме, с оглед движението му със включени къси светлини, предприела е пресичане без да се увери, че ще може да пресече навреме, че ще бъде забелязана от водача, без да отчита тъмнината и дъжда. Или-налице е нарушение на чл.113, ал.1, т.1, на чл.114, т.2 от ЗДвП, а именно пешеходецът е предприел пресичане на пътното платно извън пешеходната пътека, не се е съобщила с приближаващите пътни превозни средства, пресичала е платното при ограничена видимост.

В същото време следва да се отчете, че въпреки намалената видимост водачът също е имал реална възможност да възприеме пешеходеца и своевременно да реагира с екстремно спиране, с намаляване на скоростта, с отклонение, така че да избегне удара. Експертът сочи, че е имало достатъчно разстояние за извършване на тези маневри, имал е и техническа възможност да отреагира и избегне удара. Не са открити следи от спиращен път, от приплъзване на гуми, от което следва, че и той не е изпълнил задължението си съгласно чл.116, чл.20, ал.2 и чл.5, ал.2 от ЗДвП. Следва да се съобрази, че мястото на удара е в крайната дясна част на пътното платно, в последните 2-2.3м.от десния край на пътното платно, т.е. достатъчно е било отклонение на траекторията му, за да се избегне директния удар.

При горните констатации съдът определя участието на пострадалия пешеходец в границите на 30% съпричиняване на вредоносния резултат. С този процент следва да се намали определеното обезщетение, а именно до размера на 60 200лв. Искът до пълния претедиран размер от 75 000лв., като неоснователен и недоказан, следва да се отхвърли.

При този изход по главните претенции следва да се уважат и акцесорните-за заплащане на законна лихва върху обезщетенията. На основание чл.497, ал.1, т.2 от КЗ и при постановения отказ от застрахователя да определи обезщетение, забава е налице от деня, следващ произнасянето му, а именно 01.12.2019г. до окончателното им изплащане. Неоснователно е претендирането на лихва за забава с начало от датата на увреждането, тъй като застрахователното събитие е настъпило при действието на застрахователен договор, сключен съгласно КЗ-нов(в сила от 01.01.2016г.), в който отговорността на застрахователя за лихви е регламентирана в чл.409, врс.чл.405, ал.1 и чл.497, ал.1, т.2 и чл.496 от ЗК. В случая произнасянето е преди изтичането на 3-месечния срок и при постановения отказ за определяне на обезщетение, лихвата за забава следва да е дължима от деня следващ произнасянето- 01.12.2019г. Претенциите за присъждане на лихва върху обезщетенията за имуществени и неимуществени вреди за периода от 25.10.2017г. до 30.11.2019г., като неоснователни и недоказани, следва да се отхвърлят.

По разноските.

При този изход на спора и обстоятелството, че ищецът е освободена от заплащане на държавна такса и разноски, на основание чл.78, ал.6 от ГПК таксата върху уважения размер на претенцията следва да се заплати от осъдения ответник. Така, съгласно чл.1 от Тарифа за държавните такси, които съдилищата събират по ГПК, дължимата държавна такса е в размер на 2408 лв., която „Армеец“ АД следва да заплати в полза на ОС-Ловеч. Следва да заплати и поетите от бюджета на съда разноски за съдебномедицинската (170 лв.) и съдебнопсихиатричната (201.30 лв.) експертизи, а именно - 371.30 лв.

Разноските на страните следва да се определят по съразмерност с уважената/отхвърлена част от иска.

От ищеца се представи договор за правна защита и съдействие, в който е отразено, че представителството на пълномощника е безвъзмездно при условията на чл.38, ал.1, т.3, пр.2-ро от ЗА. С оглед на това на адв.Д. следва да се определи възнаграждение съобразно уважената част от иска и при съобразяване на чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1 на ВАС, в размер на 2400 лв., която се възложи в тежест на ответника.

С оглед частичното отхвърляне на претенцията за обезщетение за неимуществени вреди и искането на ответника, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.78, ал.8 от ГПК и във връзка с чл.25, ал.1 и ал.2 от Наредбата към Закона за правната помощ. При съобразяване цената на иска съдът определя възнаграждението в размер на 300 лв. Ответникът е заплатил и депозит за САТЕ в размер на 220 лв. Общо разноските са в размер на 520 лв., от които съразмерно с отхвърлената част от иска на присъждане подлежи сумата 104 лв., която ищецът следва да заплати на ответника.

По изложените съображения Окръжен съд Ловеч

РЕШИ:

ОСЪЖДА „АРМЕЕЦ“ АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.***, представлявано от М. П. И.-Изп.директор, заедно с един от изпълнителните директори-К.С.В., Д. Н. М. или В.П.К.-М., представлявано от юрисконсулт С.П., **ДА ЗАПЛАТИ на А. И.М., с ЕГН *****,** с адрес гр.Г., ул. „****“ №20, представлявана от адв.М.Д. АК-Г., със съдебен адрес гр.Г., ул. „****“ №8, на основание чл.432, ал.1 от КЗ, във връзка с чл.409 от КЗ във връзка с чл.45, чл.52 и чл.86 от ЗЗД, сумата 60 200 (шейсет хиляди и двеста) лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от причинените й телесни увреждания, като последица от осъществяването на 25.10.2017г. ПТП, в причиняването на което е признат за виновен Д. Б. Б., на основание чл.300 от ГПК с Решение №175/27.03.2019г., пост по АНД №1435/2018г. по описа на РС-Г., потвърдено изцяло с Решение №48/09.07.2019г., пост.по ВАНД

№41/2019г.на ОС-Г., при наличие на валидна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за автомобила по полица с №GO/55203501, към момента на причиняване на ПТП, със застраховател отв.“Армеец“АД, ведно със законната лихва върху тази сума с начало от 01.12.2019г. до окончателното изплащане на сумата, **а иска** до пълния претендиран размер от 75 000 лева и претенцията за лихва за забава за периода от 25.10.2017. до 30.11.2019г., като неоснователен и недоказан **ОТХВЪРЛЯ**.

ОСЪЖДА “АРМЕЕЦ”АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.***,представлявано от юрисконсулт С.П., **ДА ЗАПЛАТИ на А. И.М., с ЕГН *******, с адрес гр.Г.,ул.“****”№20, представлявана от адв.М.Д. АК-Г.,със съдебен адрес гр.Г.,ул.“****”№8, на основание чл.432,ал.1 от КЗ,във вр.с чл.409 от КЗ във връзка с чл.45, чл.52 и чл.86 от ЗЗД, сумата 666.89(шестстотин шейсет и шест лева и осемдесет и девет стотинки), представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, от която разходи за закупуване на лекарства и медицински консумативи–166.89лв. и 500лв.- адвокатско възнаграждение за адвокатска защита по ДП № 1752-ЗМ 25/2018г., ведно със законната лихва върху тази сума с начало от 01 .12.2019г. до окончателното изплащане на сумата, а претенцията за лихва за забава за периода от 25.10.2017. до 30.11.2019г., като неоснователен и недоказан **ОТХВЪРЛЯ**.

ОСЪЖДА “АРМЕЕЦ”АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.***,представлявано от юрисконсулт С.П., **да заплати на Окръжен съд Ловеч** държавна такса върху уважения размер на иска в размер на 2408(две хиляди четиристотин и осем) лева и разноските за комплексна съдебна медицинска и съдебнопсихиатричната експертизи в размер на 371.30(триста седемдесет и един лева и трийсет стотинки)лв.

ОСЪЖДА “АРМЕЕЦ” с ЕИК *****,с горните данни, да заплати на **да заплати на адв.М. С. Д. с ЕГН *******, със съдебен адрес гр.Г.,ул.“****”№8, адвокатски хонорар на основание чл.38,ал.1,т.3,пр.2-ро от Закон за адвокатурата, в размер на 2400 (две хиляди четиристотин) лева.

ОСЪЖДА А. И.М., с ЕГН *****,с горните данни, **да заплати на “АРМЕЕЦ”АД с ЕИК *******, с горните данни, разноски по съразмерност с отхвърлената част от претенцията й, от 104 (сто и четири) лева.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд-Велико Търново в двуседмичен срок от получаване на съобщението от страните.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____